Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad uiuiante pollicetur. Procul dubio enim non frustra fie
bant illa miracula. et aliquid nobis peterna salutis
fig gerebant. Illa salus corporis quae reddita est homini
anen quam temporis fuit. Quae est enim uita nisi di
cit scriptura sua por est inquit admodicum appa
rens. de incepts exterminabitur. Qd gilluis hominis
corpori ad tempus reddita est ni nulla ua pori diuertur
ritas. Non ergo pmagno habendum est illud. Sana sa
lus hominis. et ideo recolite fris illud pphetcum et euangli
cum quod in euangelio legitur: hoc testimonium omnis ca
ro fenum. et omnis honor carnis ut fenum aruit. flos deci
dit; uerbum dni manet in eternum. Verbum autem dni. et ia
feno dit honorem. et honore ni transitorium. Dat enim
et carni immortalitatem. S; prius transit tribulatio
uite huius de qua nobis prestat auxilium. Cui dixi
mus. da nobis auxilium de tribulatione. Tota quippe
ista uita intelligentibus tribulatio est. Sunt enim duo
torres anime non simul torquentes; eruciatu alia
mentes. Hoc istorum nomina sunt. timor et dolor; qn
do tibi bene est times. quando male est doles. Seli hui
que non decipit pspertitas. ni frangit adustitas.
Aduersitas timenda est in hoc feno. et in diebus feni
uia tritior. uerbum dei. Cum enim dictum esset omnis fe
num et omnis gla eius ut flos feni. fenum aruit.
flos decidit quasi queramus quae feno spes. que flo
ri feni stabilitas. s; uerbum dni manet in eternum.
Et unde inquis uerbum dni ad me. Verbum caro factum est
et habitauit in nobis. Verbum enim dni tibi dicit. noli
respicere pmissum meum. quia ni respui fenum tuum.

sanitas

flos feni

flos bn

duo

aduersitas